

Platon

Părintele filosofiei

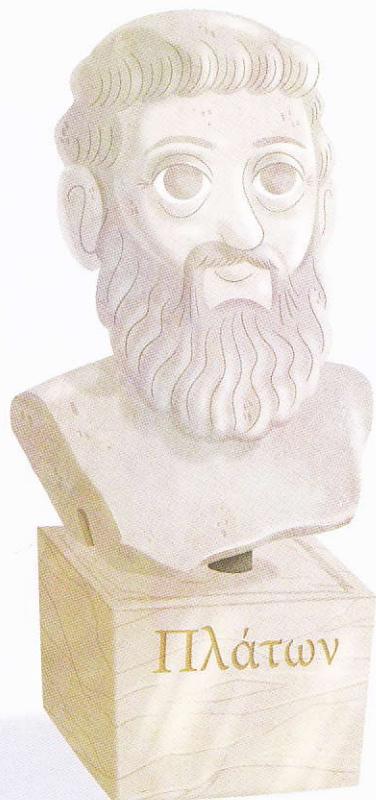
Micii mei
EROI

Oare te numeri și tu printre aceia care pun multe întrebări despre cum sunt lucrurile și de ce sunt așa? Te felicit: ești o persoană curioasă. Te întrebi și dacă lucrurile pe care le facem sau care ni se întâmplă sunt corecte și drepte? Atunci ai stofă de filosof.

Să fii filosof înseamnă să iubești adevărul, să dorești să înțelegi ce este adevărat și ce este fals, ce este bine și ce este rău.

Mă numesc Platon și se spune că, alături de profesorul meu Socrate, sunt părintele filosofiei. Am trăit acum aproape 2 500 de ani, dar întrebările pe care mi le-am pus toată viața îi preocupă și azi pe mulți gânditori.

Iată povestea mea.

M-am născut în anul 427 î.H. la Atena, care la acea vreme era **cel mai strălucitor oraș din Grecia antică** și, poate, din întreaga lume. Cu siguranță, venirea mea pe lume nu a fost un eveniment special, dar au apărut multe zvonuri fanteziste despre ea. S-a spus, de pildă, că m-am născut în aceeași zi cu zeul Apollo sau că niște albine își făcuseră stup în gura mea, pentru că din ea curgea miere.

Erau doar niște legende. Singurul lucru cert este că mă trăgeam din două dintre cele mai bune familii din oraș.

- Nu uita că tatăl tău se trage din însuși Codros, eroul legendar care a fondat Atena!

- Și că din familia mamei tale provin mulți conducători ai orașului!

- Cu siguranță, vei face și tu lucruri grozave, Aristocles.

Ah, aproape! Am uitat să-ți spun, deși toată lumea mă cunoaște sub numele de Platon, numele meu adevărat este Aristocles.

În primii ani de viață am făcut lucrurile pe care le făceau toți tinerii de familie bună din Grecia antică. Trebuia să ne **cultivăm corpul și spiritul**, aşa că am studiat muzica și poezia și am practicat multe sporturi. Atât de multe, încât, după câțiva ani, am devenit un băiat puternic și musculos, ca un luptător.

Spatele meu s-a lățit atât de mult, că prietenii au început să-mi spună Platon, care vine de la cuvântul grecesc *platos*, adică „lat“.

- Hei, Platon! Cu siguranță trebuie să te întorci într-o parte ca să intri în casă, că altfel nu încapi pe ușă!

- Ha, ha, ha! Și o să trebuiască să dormi în două paturi, căci unul n-o să-ți fie de-ajuns.

Nu mi se părea atât de amuzant să fiu o matahală, dar până la urmă poreclă Platon a fost atât de reușită, încât aşa am rămas în istorie și aproape nimeni nu-și mai amintește de numele meu adevărat.

